

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Csp/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219202590
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4219202590.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, proti žalovanému: E. I. ml., nar. XX.X.XXXX, F. XXX/XX, C., občan SR, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 630 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 630 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 630 Eur od 18.10.2016 do zaplatenia, s 0,2 % zmluvnou pokutou denne zo sumy 630 Eur od 18.10.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 19.7.2019 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 630 EUR a zmluvnej pokuty. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 6.5.2016 úverovú zmluvu č. P120160071, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500 Eur, dohodnutý bol úrok vo výške 100 Eur, servisný poplatok 50 Eur. Žalovaný sa zaviazal ho zaplatiť v 13 mesačných splátok po 70 Eur, celkom 910 Eur. Na predmetný záväzok eviduje žalobca úhrady od žalovaného vo výške 280 Eur.

2. Súd vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe, avšak tento sa nepodarilo žalovanému doručiť, preto súd tento platobný rozkaz zrušil uznesením sp. zn. 8Csp/107/2019-47 zo dňa 15.1.2020 a nariadil pojednávanie, na ktoré sa však žalovaný riadne a včas nedostavil. Svoju neúčast' neospravedlnil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti podľa § 180 CSP.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise - úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k úhrade, poštovým podacím hárkom, knihou splátok, oznámením o zosplatnení a ostatnými ku spisu pripojenými listinami a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Z úverovej zmluvy zo dňa 6.5.2016 vyhotovenej na štandardnom, formulárovom tlačive žalobcu, kde sú uvedené aj úverové zmluvné podmienky vyplýva, že žalovaný ako klient požiadal o úver vo výške 500 Eur s celkovou dlžnou čiastkou 910 Eur, ktorú mal splatiť 13 mesačnými splátkami po 70 Eur splatnými vždy k 30. dňu v mesiaci. Žalovaný uhradil len sumu 280 Eur. Žalobca dňa 18.10.2016 zosplatnil celý úver vo výške 770 Eur.

5. Počnúc od 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný právny predpis - zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava civilného konania je založená na princípe zisťovania skutkového (nie skutočného)

stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Súd zmenil svoje postavenie aj vo vzťahu k dokazovaniu, keď vykonanie dokazovania je podmienené návrhom strán sporu, pričom súd rozhoduje len o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov sa vykoná a ktorý nie. Súd z vlastnej iniciatívy už nie je oprávnený vykonávať dokazovanie okrem prípadov upravených v ustanovení § 185 ods. 2 a 3 CSP.

6. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

7. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

8. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len keď súd má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke v súlade s konštantou judikatúrou bývalého Európskeho súdneho dvora (od 1.12.2009 Súdny dvor Európskej únie) pri aplikácii Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

11. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné

podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, 2 OZ podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené je predmetom konania Zmluva o úvere a súd bol toho názoru, že zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 910 Eur, uhradil sumu 280 Eur. Žalobca žiada rozdiel medzi poskytnutým úverom v celkovej hodnote 910 Eur mínus úhrady žalovaného 280 Eur zostáva k úhrade suma 630 Eur (žalovaná suma). Žalovaný na svoju obranu žiadne dôkazy neprodukoval, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, nezdokladoval. Z fotokópie knihy splátok vyplýva, že uhradil sumu 280 Eur. Je síce pravda, že predložil aj knihu splátok, finančné služby, avšak táto sa viaže k inému subjektu a nie k žalobcovi. Súd teda zaviazal žalovaného zaplatiť rozdiel medzi poskytnutým úverom 600 Eur a jeho úhradami 162 Eur tak ako to uviedol žalobca. Preto zaviazal žalovaného tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, keď žiadne dôkazy žalovaný na svoju obranu neprodukoval. Taktiež žalovaného zaviazal k zaplateniu aj zmluvnej pokuty v zmysle čl. III. bodu 2 zmluvy, ktorá zmluvná pokuta nie je v rozpore so zákonom.

13. Podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 18.10.2016.

14. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude potrebné rozhodovať súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky

procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č.233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).